

Nedelja, 29. oktobra 2023

30. nedelja med letom – leto A

2 Mz 22,20-26; Ps 17; 1Tes 1,5-10; Mt 22,34-40

Bog skrbi za vsakega moškega in žensko. Vsak izmed nas mu je zelo pri srcu. Nikomur ne dela žalega, na poseben način pa brani najbolj šibke in tiste, ki jim česa manjka: vdove, sirote, reveži, tujci. Za Boga ni nobeno človeško bitje nepomembno, vendar pa to težko verjamemo, ko gledamo svet, ki nas obdaja, s tolikimi vojnami, trpljenjem, boleznimi, nasiljem. Nekateri se sprašujejo: »Zakaj Bog to dopušča?« Toda ali to dovoljuje Bog, ali pa si preveč dovoli človek? Ni Bog kriv, če ljudje ne poslušajo in nočejo živeti tako, kot On zahteva. Bog nam je dal zapovedi, da bi mogli razločevati in izbirati, kar je za nas dobro in kar je slabo; kaj nam pomaga in kaj nas uničuje. Vendar ljudje že stoletja preizkušajo Boga, delajo, kar hočejo, sami odločajo, kako želijo živeti, potem pa, ko se vse zruši in jim je res zelo slabo, prosijo Boga za pomoč. To je tako, kakor bi nekdo stalno kršil prometne predpise, vozil v nasprotni smeri in s preveliko hitrostjo, potem pa bi za nesrečo krivil druge.

Sv. Pavel hvali Tesaloničane, ker so se spreobrnili. Začeli so ubogati živega in pravega Boga in mu služiti. Zaradi te drže so uresničili izredne stvari. Postali so misijonarji, Božje priče in zgled za vse vernike v Makedoniji, v Ahaji in drugod po svetu. To je resnična evangelizacija. Na ta način se izpolni krstna dolžnost biti učenci-misijonarji. Krščanstvo je v poslušanju Boga in njegovih zapovedi z iskrenim srcem, tako močna in globoka vera, da ji ni treba ničesar reči o Kristusu, ničesar ji ni treba pripovedovati, ker drugi, ko nas gledajo, vidijo v nas celoten živi in resnični evangelij.

Poslušajmo ... Verujmo ... Skušajmo biti priče ... Ljubimo Boga z vsem srcem, z vso dušo in vsem mišljenjem ... Ljubimo bližnjega, kakor sami sebe ... V tem je ves evangelij.